

KŁADĄCY (3) *part praes act*

kładący (2), **kładąc** (1); *kładący SarnStat* (2); *kładąc BielKron*.

a jasne.

sg m A kładąc (1). *pl G kładących* (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. kłaść.

1. *Bez funkcji semantycznej: czyniący, robiący, dokonujący* (2) :

Wyrażenia »skargi kładący« (2): Dla iálnieyszégo czynienia ípráwiedliwósci/ y odpráwowania íkárzi kładących [*quaerentium JanStat* 290]/ vítáwiamy *SarnStat* 324 [*idem*] 946.

2. *W funkcji biernej: umieszczany, stawiany [na co]* (1) : W ten to czás ieden Wégrzyn gdy wyrzał Turecki porporzec kładąc ná mur dáiąc znák Thurkom/ vchýcił sie fnim áż obá ípádli y połamáli ízyie. *BielKron* 305.

Cf **KŁAŚĆ**

RS